

ת"פ (חיפה) 14375-02-23 - מדינת ישראל נ' אליושה בן שלום

ת"פ (חיפה) 14375-02-23 - מדינת ישראל נ' אליושה בן שלום ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 14375-02-23

מדינת ישראל

נגד

1. אליושה בן שלום

2. משה מוסא יוסיפוב חסנין

3. דניאל אברמוב

4. לירוי דהן (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[16.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבי לוי

גזר דין

כללי

הנאשמים, אליושה בן שלום (להלן: "הנאשם 1"), משה מוסא יוסיפוב חסנין (להלן: "הנאשם 2") דניאל אברמוב (להלן: "הנאשם 3") ולירוי דהן (להלן: "הנאשם 4"), הורשעו בהתאם להודאתם, במסגרתו של הסדר טיעון, בעבירות המפורטות להלן -

חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיפים 329(א)1 ו- 29 לחוק העונשין (נאשמים 2, 3, ו- 4)

עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיפים 144(א) רישה ו- 144(ב) רישה בצירוף לסעיף 29 לחוק העונשין (נאשמים 2, 3, ו- 4).

היזק בחומר נפיץ לפי סעיפים 454 ו- 29 לחוק העונשין (נאשמים 2, 3, ו- 4).

סיוע להיזק בחומר נפיץ לפי סעיפים 454 ו- 31 לחוק העונשין (נאשם 1).

נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (נאשם 2).

הסדר הטיעון

הסדר הטיעון הוצג לבית המשפט ביום 6.4.24 ובמסגרתו הורשעו הנאשמים בעבירות דלעיל. כאן המקום לציין, כי

לאחר תיקון כתב האישום והצגת ההסדר עבר העניין, אשר הוגש במקור לפני הרכב פשיעה חמורה, בהסכמת

הצדדים, להידון לפני שופט דן יחיד, הח"מ.

עוד צוין, כי לא הושגה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש הראוי להיות מוטל על הנאשמים. עם זאת, המאשימה ציינה, כי מתחם הענישה, שעליו תצביע כמתאים למעשים, שבביצועם הורשעו הנאשמים 2, 3 ו- 4 ינוע בין 6 ל- 9 שנות מאסר, בעוד שהעונש בגדרי מתחם זה לא יעלה על שבע שנות מאסר. בהתייחס לנאשם מס' 1 צוין בא כוחה, כי תעתור למתחם הנע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הוער, כי לחובת נאשם 4 זקוף תנאי בר הפעלה בן 12 חודשי מאסר. במסגרת הסכמות הצדדים, התביעה תבקש להפעיל את התנאי, כך שמחציתו תרוצה במצטבר לעונש המוטל כאן, בעוד ההגנה תבקש כי עונש מותנה זה ירוצה בחופף.

עוד יש להעיר, כי במסגרתו של הדיון הנ"ל, התבקשתי, בעניינו של הנאשם 2 לצרף תיק נוסף התלוי ועומד נגדו (ת"פ 28684-10-23 מבית משפט השלום ברמלה), כך שבהתאם להודאתו של הנאשם 2, זה הורשע בעבירה נוספת בגין התיק הנ"ל שעניינה סיוע לגניבה בניגוד לסעיפים 384 ו- 31 לחוק העונשין. המאשימה הבהירה בעניין זה, כי למעט הטלת מאסר מותנה לא תתבקש תוספת עונשית לעונש הכולל שיושת בפרשה דכאן. עובדות ההרשעה

בכתב האישום צוין, כי בין הנאשמים התקיימה היכרות מוקדמת. ביום 27.11.22 בשעות הערב, בטירת הכרמל, נורה רפאל (רפי) בן שלום ז"ל, אחיו של נאשם 1, ונהרג מהירי. נאשם 3, חברו של רפי, שהה יחד עם רפי בזמן אירוע הירי שגרם למותו.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשם 1 התגורר ברחוב דולפין 2, קומה מס' 6, דירה מס' 19 בטירת הכרמל. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נאשם 2 היה פסול לנהיגה, מתוקף פסקי דין שניתנו בעניינו בהליכים הבאים: תת"ע 219-03-22 (בית משפט לתעבורה מרכז) מיום 8.3.22 תת"ע 220-03-22 (בית משפט לתעבורה מרכז) מיום 8.3.22; תת"ע"א 9811-06-22 (בית משפט לתעבורה מרכז) מיום 23.6.22; צוין, כי הוא היה מודע לכך שנפסל מנהיגה.

ביום 5.12.22 בשעה 22:15 או בסמוך לכך, שכר הנאשם 2 רכב מסוג רנו, מ.ר. 212-48-101. במועד הנ"ל, הנאשם 2 נהג ברכב הרנו מפרדיס ועד לבית נאשם 1, בהיותו פסול לנהיגה. רכב הרנו היה בחזקתו של הנאשם 2 החל מהמועד הנ"ל ועד ליום 11.12.22 בשעה 15:00.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, התגורר אליהו יתח בדירה ברחוב דוד אלעזר 5 בנהריה. בשימושו של יתח רכב מסוג לקסוס מ.ר. 522-77-302, כאשר בצמוד לביתו מצויה רחבת חנייה.

בעקבות האירוע בו נורה רפי, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 8.12.22, קשרו הנאשמים קשר עם אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, להצמיד מטען חבלה לרכבו של יתח ולהפעילו על מנת לגרום לפיצוץ הרכב.

במסגרת הקשר ולצורך קידומו, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 8.12.22, הנאשמים 2, 3 ו- 4 הצטיידו במטען חבלה מאולתר אשר הכיל חומר נפץ מרסק, יזם חשמלי ומנגנון הפעלה אלחוטי. נאשמים אלו החזיקו את המטען הנ"ל ברשותם.

במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 6.12.22, בשעה 9:27 לערך, יצא הנאשם 3 מהדירה, ונכנס לרכב הרנו יחד עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. נאשם 3 והאחר נסעו ברכב הרנו לנהריה, ובין השעות 10:07 לערך ועד 11:24 לערך, נאשם 3 ביצע תצפיות על הבית וסביבתו. בשעה 12:38 לערך, נאשם 3 והאחר חזרו עם רכב הרנו לבית נאשם 1.

במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 6.12.22, בשעה 17:00 לערך, יצא הנאשם 3 מהדירה, ונכנס לרכב הרנו יחד עם שני אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה. נאשם 3 והאחרים נסעו ברכב הרנו לנהריה, ובין השעות 18:33 לערך ועד 19:15 לערך, נאשם 3 ביצע תצפיות על הבית וסביבתו. בשעה 20:07 לערך, נאשם 3 והאחרים חזרו עם רכב הרנו לבית נאשם 1.

במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 7.12.22, בשעה 14:36 לערך, יצאו נאשמים 2 ו-4 מהדירה ונכנסו לרכב הרנו. הנאשם 2 נהג ברכב הרנו, בהיותו פסול לנהיגה, והשניים נסעו ברכב הרנו לנהריה. בין השעות 15:55 לערך ועד 16:55 נאשמים 2 ו-4 ביצעו תצפיות על הבית וסביבתו, וכן במקומות נוספים בנהריה. במקביל, במהלך שהייתם של נאשמים 2 ו-4 בנהריה, נאשם 1 שלח לנאשם 2, באמצעות מכשירים סלולריים שהיו בחזקתם, תמונה של הרכב של יתח, וכן כתובות נוספות שבהן יתח עשוי להימצא. בעקבות ההודעות ששלח נאשם 1, נאשמים 2 ו-4 ביצעו תצפיות באותן כתובות. בשעה 17:33 לערך, נאשמים 2 ו-4 חזרו עם רכב הרנו לבית נאשם 1 ונכנסו לדירה.

ביום 8.12.22 בשעה 3:14 לערך, נאשמים 2, 3 ו-4, יצאו מן הדירה, נכנסו לרכב הרנו ונסעו לנהריה כאשר נאשם 2 נהג ברכב, בהיותו פסול לנהיגה, וכשהם מחזיקים, נושאים ומובילים את מטען החבלה הנ"ל. בשעה 3:49 לערך, נאשמים 2, 3 ו-4 הגיעו לנהריה, ועצרו את הרכב בסמוך לבית. בשעה 4:02 לערך אחד מן השלושה הלך לרחבת החנייה, כשהוא נושא את מטען החבלה לרכב, ניגש לרכב של יתח שחנה במקום, ניסה להצמיד את מטען החבלה לרכב, אולם לא הצליח לעשות כן וחזר לרכב הרנו. בשעה 4:09 אחד מן השלושה הלך לרחבת החנייה, כשהוא נושא את מטען החבלה, בלא רשות על פי דין לעשות כן, ניגש לרכב של יתח, הצמיד את מטען החבלה באמצעות מגנט לרכבו של יתח, (בחלקו החיצוני מתחת לדוושות הנהג), ומיד לאחר מכן חזר לרכב הרנו. בשעה 4:12 שלושת הנאשמים הנ"ל עזבו את המקום ונסעו ברכב הרנו לרחוב הפלמ"ח בקרית ים. בשעה 4:33 לערך נכנס נאשם 3 לקיוסק "דרך הים" רכש מוצרי מזון ושתיה לשלושה, וחזר לרכב הרנו. מיד לאחר מכן, השלושה נסעו ברכב הרנו חזרה לנהריה.

בשעה 5:02, שלושת הנאשמים הנ"ל הגיעו ברכב הרנו לרחוב דוד אלעזר בנהריה, וחנו בסמוך לבית מספר 4א, ומשם ביצעו תצפית לעבר רחבת החנייה ורכבו של יתח. השלושה שהו במקום באופן רצוף עד לשעה 7:53.

בשעה 7:53 לערך, יתח יצא מביתו עם ארבעת ילדיו הקטנים, אלו צעדו על המדרכה המובילה לרכבו של יתח. בשעה 7:55 לערך, יתח וילדיו נכנסו לרכב של יתח. במקביל, השלושה נסעו ברכב הרנו מרחוב העליה חזרה לרחוב דוד אלעזר. יתח החל בנסיעה ברכבו, כאשר ארבעת ילדיו בתוך הרכב, בעוד שלושת הנאשמים, נסעו ברכב הרנו בסמוך לרחבת החניה. לאחר שהרכב של יתח התקדם מספר מטרים מרחבת החניה לכיוון רחוב דוד אלעזר, השלושה הפעילו את מטען החבלה באמצעות מנגנון הפעלה אלחוטי, בכוונה לגרום ליתח חבלה חמורה, נכות או מום. כתוצאה מהפעלת מטען החבלה, נוצר פיצוץ, יתח וילדיו יצאו מן הרכב שהמשיך בנסיעה מספר מטרים עד שנעצר על כיכר תנועה.

בזמן הפיצוץ, נסעו מספר רכבים על הכביש בקרבת הרכב של יתח. הפיצוץ, ההדף וההרס שבעקבותיו סיכנו את חייהם של נוסעי הרכבים הסמוכים סכנה של ממש.

כתוצאה מן הפיצוץ, נגרמו ליתח שברים בכף רגל שמאל - שבר בצוואר מסרק 5+ ושבר בבסיס מסרק 4, וכן פצע באורך כ- 2 ס"מ אורכי בצד פלנטרי באזור צוואר מסרק 5. יתח הובהל למרכז הרפואי לגליל בנהריה ביום 8.12.22 ואושפז שם עד ליום 11.12.22.

בנוסף, כתוצאה מהפיצוץ נפצעה א', בתו הקטינה של יתח, ילידת 2007, בכך שנגרם לה חתך באצבע יד שמאל וכן היא חשה בכאבים באצבע זו. א' טופלה במרכז הרפואי לגליל ביום 8.12.22 ושוחררה לביתה.

כמו כן, נגרם נזק לרכבו של יתח, כדלקמן: נפער חור בגודל 12*14 ס"מ ברצפת הרכב של יתח מתחת לדוושות הנהג. חלקי רכב נהדפו אל תוך חלל הרכב ומחוצה לו, ונגרמו נזקי הדף, עיוות ושבר בחלקים שונים ברכב. כמו כן, נגרם נזק לרכבה של מרגריטה נריסקי, מסוג מזדה, מ.ר. 87-509-60, אשר חנה במרחק מטרים ספורים מהרכב של יתח, בכך שהמראה הפנימית נשברה, ונשברו חלקי פלסטיק מהמראה החיצונית - ימנית והפנסים האחוריים. כן נגרמו סימני פיוח על הכביש בנקודת הפיצוץ ועל הקיר אבן סמוך, ונזקי הדף במחסן פלסטיק סמוך. במעשיהם, כך נכתב בכתב האישום המתוקן, נאשמים 2-4, בצוותא חדא, גרמו ליתח לחבלה חמורה, שלא כדין, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה.

נאשם 2 נהג ברכב, מספר פעמים, בהיותו פסול לנהיגה.

ראיות לעניין העונש המאשימה

ב"כ המאשימה, הגיש מספר ראיות בעניינים של הנאשמים כדלהלן -
הוגש דיסק תיעוד וידאו של פיצוץ המטען (טעת/1)

הוגשו פלטי רישום הפלילי בעניינם של הנאשמים וכן מסמכים נוספים שעניינם בהליכים משפטיים הנוגעים לנאשמים.
עלה מאלו, כי -

לחובתו של הנאשם 1 (טעת/2) ארבע הרשעות קדומות שעניינן -

חבלה חמורה בנסיונות מחמירות (שנת 2012, בית המשפט לנוער בחיפה - הושת מאסר מותנה לצד צו של"צ);
החזקת נשק, ירי מנשק חם באזור מגורים ואיומים (שנת 2016, מחוזי חיפה - הושת מאסר בפועל למשך 23 חודשים);

קשירת קשר לעשות פשע ונשיאת נשק שלא כדין (שנת 2018, מחוזי חיפה - הושת מאסר בפועל למשך 27 חודשים).
בנוסף לאלו צוין, כי הנאשם 1 הורשע לאחרונה ונגזר דינו (תפ"ח 65980-12-17 מיום 5.5.24) בגין ביצוען של עבירות בנשק בהקשרן למטען חבלה (טעת/6). הוגשה בהקשר זה, הודעה בדבר קיזוז ימי מעצר בהסכמה (טעת 7/ ממנה עולה, כי חלק הארי מימי המעצר בגין התיק דכאן נוכו במסגרת ההליך המקביל בתיק דלעיל.
לחובתו של הנאשם 2 (טעת/3) הרשעה קודמת שעניינה -

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (שנת 2022, בית משפט השלום ברחובות - הושת מאסר מותנה). כמו כן, בהתאם לסיכומי המאשימה, קיימת לנאשם הרשעה נוספת שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (מכוח הליך מקביל לתיק דכאן שם הוסכם על ענישה של 31 חודשי מאסר לריצוי בפועל).

עוד צוין, כי לנאשם 2, חמש עשרה הרשעות קדומות מתחום התעבורה, הכוללות, בין היתר, עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, אי ציות לשוטר במדים, חציית קו הפרדה רצוף.
לחובתו של הנאשם 3 (טעת/4) רשומות חמש הרשעות קודמות, שעניינן, בין היתר, בפגיעה בנסיונות מחמירות, איומים, החזקת סמים, החזקת סכין, מתן שוחד, עסקה אחרת בסם וניסיון להחדיר חפץ אסור לבית הסוהר (עבירות אלו בוצעו במהלך מעצרו הנוכחי בתיק דכאן).

בנוסף רשומות לחובתו של הנאשם 3, עשר הרשעות מתחום התעבורה, שעניינן בין היתר נהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה.

לחובתו של הנאשם 4 (טעת/5) רשומות שתי הרשעות שעניינן בנשיאת נשק וירי מנשק (בגין אלו הושתו בשנת 2020 - 30 חודשי מאסר) ועבירות סמים.

בנוסף רשומות לחובתו של הנאשם 4 שבע הרשעות מתחום התעבורה, שעניינן בין היתר נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בקלות ראש. בהקשר זה העיר ב"כ המאשימה, כי בשנת 2023 נדון הנאשם 4 בבית המשפט לתעבורה בחיפה (תיק 2375-04-22) לעונש מאסר בן 45 ימים, שאותו ריצה במקביל להיותו עצור בגין התיק דכאן. טיעוני הצדדים לעניין העונש המאשימה

הפרקליט המלומד הגיש לעיון בית המשפט מסמך טיעונים לעונש בכתב (טעת/10) והוסיף על אלו בעל פה. צוין, כי הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיהם של הנאשמים היא גבוהה, שכן עסקינן בחבורה אשר גמרה אומר "לסגור חשבון" עם המתלונן, על רקע מעשה הרצח של אחיו של הנאשם 1. הוער, כי חומרה יתרה נובעת מן העובדה שהחבורה בחרה להצמיד את מטען החבלה לרכבו של המתלונן בעוד ילדיו ישובים עמו ברכבו, במקום ציבורי, בשעת בוקר סואנת.

ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על נסיבות ביצוע העבירות ועל חומרת הקשר הפלילי והתוכנית העבריינית בנסיבות אלו. הודגש, כי מעשים אלו מצביעים על רמת אדישות מהותית מצד הנאשמים בכל הנוגע לשמירה על חיי אדם. הוצגה לעיוני פסיקה רחבה המתייחסת לאירועים בהם נעשה שימוש במטעני חבלה. הוזכר, כי המחוקק מצא לנכון להחמיר את הענישה בעבירות נשק, כך שקבע לאחרונה עונש מזערי בגין הרשעות בעבירות אלו. עניין זה מעיד לשיטתה של המאשימה על המשקל הרב שיש לייחס לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים. מכאן, עתרה המאשימה כי בעניינם של הנאשם 2, 3, ו-4 יש לשרטט מתחם ענישה הנע בין 6 לבין 9 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים (מאסר מותנה, פיצויים וקנס). בעניינו של הנאשם 1 עתרה המאשימה לשרטט מתחם ענישה הנע בין 20 לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף רכיבים של מאסר מותנה, פיצויים וקנס.

בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הודגש עברם הפלילי של הנאשמים, המצביע על מעורבותם העמוקה בעולם העברייני. הוער, כי לזכותם יש לזקוף את הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן והחיסכון הרב בזמן שיפוטי שהוגש עקב כך. הוער, כי לא הוגשו תסקירים בעניינם של הנאשמים, ובמובן זה אין למצוא אופק שיקומי בעניינם.

נוכח כל המקובץ, עתרה המאשימה למקם את עונשם של הנאשמים בשליש התחתון של המתחמים שהציעה. בהקשר זה הוסף (ראו בהרחבה: סעיף 13 לסיכומי המאשימה), כי נוכח הרשעתם של הנאשמים בהליכים נוספים ומקבילים, אזי יש להתייחס כדבעי גם לסוגיית ניכוי ימי מעצרם מן העונש שיושת עליהם בגין תיק זה. משמע, כי אין לנכות ימי מעצר או מאסר אשר רוצו במקביל למעצרם בתיק זה. אדרש לעניין זה בהרחבה ובאופן מפורט בהמשך, עת ייגזר עונשם של הנאשמים.

ההגנה

באי כוחם של הנאשמים, עו"ד שפרלינג, נוי וחוץ-ברוך, טענו כי קשירת הקשר המצויה בטבורו של כתב האישום המתוקן עניינה במטרה לפוצץ את רכבו של המתלונן, אך לא לפגוע באנשים המצויים בתוכו. צוות ההגנה עמד על כך שהנאשמים לא הבחינו בילדים עולים לרכב. הודגשו העובדות שלפיהן הנזק שנגרם היה מועט באופן יחסי, נתון המעיד על כוונה להפחיד. הא ותו לא. בהקשר זה הופנית לטרטון שבו לדידם של הסנגורים ניתן להבחין כי הרכב אינו עולה באש, שכן המטען שהונח היה קטן בגודלו. צוות ההגנה עמד על הודאתם של הנאשמים בהזדמנות הראשונה של הנאשמים, כך שלא נשמע ולו עד אחד בתיק דכאן. במובן זה נחסך זמן שיפוטי יקר. הוער, כי התיקון בכתב האישום נעשה על רקע קושי ראיתי מהותי. בהתייחס לנאשם 1, צוין, כי הוא לא נכח בזירה כלל ועיקר, אלא רק סייע לאחרים ברמת סיוע מזערית. צוות ההגנה הפנה לפסיקה הנוהגת המתאימה לשיטתו לתיק דכאן יותר מאשר זו שאליה הפנתה המאשימה. הוער, כי הענישה בכללותה (אף זו שהגישה המאשימה) נסובה סביב 4 עד 5 שנות מאסר, בהתייחס לנאשמים העיקריים.

צוין, כי הנאשם 1 הוא פצוע ירי, כבד שמיעה, בעוד בפניו מושתלים שתלי פלטינה בעקבות פציעת ירי שספג. הוער, כי הוא זקוק להמשך שיקום ארוך פועל יוצא של פגיעות אלו. עוד צוין, כי נסיבות חייו של נאשם 1 קשות ביותר, שכן אחיו נרצח, אביו נפטר והוא עצמו היה קורבן לפיצוץ מטען חבלה שהונח בחלון ביתו בהיותו צעיר. בהתייחס לנאשם 2 צוין, כי גם נאשם זה גדל בתנאים מורכבים ביותר, עמוסים בסבל.

באשר לנאשם 3, פורט כי נאשם זה הוא כבד לשון, ומשכך ההתנהלות בין סורג ובריח קשה לו עד מאוד, שכן הוא מושא ללעג. לנאשם זה שלושה ילדים קטנים שאינם מתמיכה כלכלית משמעותית.

בכל הנוגע לעונש התנאי בר הפעלה שרובץ לפתחו של הנאשם 4, נטען כי יש להפעיל את כולו באופן חופף, שכן עסקינן בנאשם צעיר שלא זכה מעולם להזדמנות נוספת תוך פתיחת אופק שיקומי, מי שגדל בתנאים משפחתיים שאינם פשוטים כלל ועיקר.

נוכח כל המקובץ צוות ההגנה סבר, כי העונש בתוככי מתחם הענישה, בהתייחס לנאשמים 2 עד 4 צריך לעמוד על שלוש שנות מאסר ומחצה, בעוד לגבי הנאשם 1 יש לקבוע עונש מאסר בן 7 חודשים.

בהתייחס לחפיפת העונשים, ההגנה עתרה להתחשבות מרבית בנאשמים, על מנת להעניק להם אופק ותקווה.

דבריהם של הנאשמים

הנאשמים 1, 2 ו- 3 פנו אל בית המשפט ואמרו שהם מצטערים על מעשיהם והבטיחו שלא לחזור עליהם. הנאשם 4 הוסיף, כי הוא מבקש הזמנות נוספת, שכן הוא עוזר כלכלית לאמו הסובלת מנכות. דיון והכרעה

חברה מתוקנת אינה יכולה לסבול מעשים כגון אלו שביצעו הנאשמים שלפניי; נפשו של הציבור נקעה מתופעת "סגירת החשבונות בעולם העברייני" המתבצעת ללא מורא ברחובות המדינה, בעוד עבריינים שונים מפגינים במעשיהם המסוכנים אדישות חמורה לערכים הנוגעים לשלטון החוק ולחיי האדם - אלו המצויים בסביבת זירת ביצוע העבירה. ברי אם כן, כי פגיעה באדם בטבורה של עיר, בשעות הבוקר, באמצעות מטען חבלה המוצמד לרכבו, ראויה לתגובה עונשית חמורה מצדן של הערכאות השונות; הדברים הנכונים על אחת כמה וכמה כאשר ילדיו של קרבן העבירה ישובים עמו ברכבו בעת פיצוץ המטען, ותוך סיכון משתמשים נוספים בדרך.

מתאימים לעניין זה הדברים שנכתבו במסגרתו של ע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.11.22) ולפיהם -

"חומרתן היתירה של עבירות אלה, פגיעתן הקשה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה...מדובר בתופעה המאיימת על הסדר הציבורי, על ביטחונם האישי של אזרחי המדינה ועל חוסנה של החברה. זו מחייבת צעדי אכיפה בלתי מתפשרים וניהול מאבק נחוש במחולליה. גם בית המשפט נדרש לתרום את חלקו למאבק זה, על-ידי החמרת הענישה ומתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעת גזירת הדין...".

כידוע, עת נפנים לבצע את מלאכת הענישה, העיקרון המנחה שנקבע במסגרת תורת הבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום או של הגנה על הציבור, ייקבע העונש המתאים לכל נאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות ולנתונים נוספים, הללו שאינם קשורות בביצוע העבירה.

אדון תחילה בעניינם של הנאשמים 2, 3 ו- 4.

ראשית, אציין כי העבירות החמורות שאותן ביצעו נאשמים אלו נכללות ב"אירוע אחד", שכן בהחלט קיים בין אלה קשר הדוק: העבירות התרחשו כחלק בלתי נפרד מן התוכנית העבריינית "לבוא בחשבון" עם המתלונן כפי שפורט בהרחבה לעיל (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15). משכך, ייקבע מתחם עונש אחד הולם לכלל המעשים (סעיף 40ג(א) לחוק). ויודגש, על אף קביעה זאת, יישמר בגזירת העונש יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמתם של הנאשמים לבין תקופת המאסר שיהא עליהם לרצות (סעיף 40ג(ג) לחוק).

הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים 3,2 ו-4 במעשיהם ברורים. האמור במעשים, אשר פגעו בערך השמירה על שלמות גופם של בני-אדם, בזכותם של אחרים לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים; וכן בסדר הציבורי, בזכות לקניין, ובשלטון החוק. הנאשמים פגעו בביטחון הציבור וחשפו אותו לאירוע עוין - פלילי המבוצע באמצעות מטען חבלה שהושג שלא כחוק. נאשם 2 פגע בנוסף בזכותם של משתמשי הדרך לנהוג בבטחה וכדין בכבישי הארץ. מידת הפגיעה בערכים הללו ממשית ומשמעותית.

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניינן חבלה בכוונה מחמירה בניגוד לסעיף 329(א)(1) לחוק העונשין; עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה) לפי סעיפים 144(א) רישה ו-144(ב) רישה בצירוף לסעיף 29 לחוק העונשין; היזק בחומר נפיץ לפי סעיפים 454 ו-29 לחוק העונשין; ונהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (בהתייחס לנאשם 2).

על אודות חומרתה של העבירה שעניינה חבלה בכוונה מחמירה, בניגוד לסעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, עמד כב' השופט י' אלרון במסגרתו של ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 21.6.18), בציינו כדלהלן: "עבירת אלימות חמורה מסוג זו שהורשע המשיב בביצועה, המכוונת כלפי גופו של אדם והפוגעת פגיעה אנושה בכבודו ובזכות לשלמות גופו, מחייבת השתת עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית, אשר תביא לידי ביטוי הולם את שיקולי ההרתעה; הן הרתעתו של מבצע העבירה מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד הן הרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות אלימות אשר פשו כנגע בחברה הישראלית".

על חומרה זו יש להוסיף, את חומרתן של העבירות בנשק והיזק בחומר נפיץ שביצעו הנאשמים, עליהן חזר פעם אחר פעם, בשנים האחרונות, בית-המשפט העליון בציינו, כי החזקת נשק, רכישתו, נשיאתו, הובלתו והשימוש בו הפכו למרבה הצער למכת מדינה (ראו לעניין זה למשל: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11, ביום 29.3.22). הודגש, כי מדינה ריבונית ומתוקנת איננה יכולה השלים עם התופעה כ"מכת-גורל", שכן זו עלולה חלילה, לכרסם ביסודות לחם חוקה; עוד הוסף, על אודות המסוכנות הרבה הטמונה בחומרי נפץ ומטעני חבלה (ע"פ 3491/13 טוויק נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.11.13).

כאן המקום להזכיר, כי בהקשרן של עבירות הנשק המיוחסות לנאשמים, הוחל (הוראה זו נכנסה לתוקפה ביום 8.12.21) תיקון מס' 140 לחוק, שבמסגרתו עוגנו עונשים מזעריים לצד עבירות שעניינן החזקה, הובלה או סחר בנשק שלא כדין (סעיף 144(ז) לחוק). בתיקון זה נקבע, כי העונש שיוטל על העבריין במקרים אלו "...לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".

באשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה שעניינה חבלה בכוונה מחמירה (בחלק מן המקרים להלן בשילוב עם עבירות בנשק), ראו למשל - ע"פ 5376/18 אגבריה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.12.19) - הושתו 6 שנים ושלושה חודשים; ע"פ 6359/18 מדינת ישראל נ' מחאמיד (ניתן ביום 11.4.19) - הושתו 6 שנות מאסר; ע"פ 6459/17 מדינת ישראל נ' קדושים (ניתן ביום 27.2.18) - הושתו 8 שנות מאסר; ע"פ 7374/07 שמאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.11.09) - הושתו 5 שנות מאסר; ע"פ 8244/17 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 21.6.18) - הושתו 6 שנות מאסר; ע"פ 1222/17 אבו גנאם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.6.17) - הושתו 5 שנות מאסר; ע"פ 9345/08 מדינת ישראל נ' בדראן, (ניתן ביום 27.5.09) - הושתו 5 שנות מאסר (בגין עבירת חבלה חמורה באמצעות מטען חבלה מאולתר).

{ככלל, יש להזכיר בהקשר האמור את מדיניות הענישה הנוהגת לעבירות שעניינן נשיאה והובלה של נשק שלא כדין בהתאם לע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 14.9.22); שם נקבע, כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח}. {בכל הנוגע לשימוש במטעני חבלה, ראו למשל: 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, ניתן ביום 14.2.21; ע"פ 2633/22 חדד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 15.1.23; רע"פ 2406/16 יונגר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.9.16}. {בכל הנוגע לנהיגה בזמן פסילה, ראו למשל: רע"פ 8619/18 חסן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 13.12.18}. כאמור לשם קביעת המתחם יש להתחשב בנוסף למקובץ לעיל בנסיבות ביצוען של העבירות (סעיף 40ט לחוק). הנאשמים 2, 3 ו-4 תכננו מעשיהם בצוותא חדא. שלושתם היו שותפים שווים לתכנון המוקדם המוקפד וכן להוצאת העבירות משלב ההכנה אל עבר ביצוען המוגמר. הם הצטיידו במטען חבלה וכן ברכב שהושכר לצורך המשימה. שלושת הנאשמים, כל אחד בתורו (גם באמצעות אחרים) ביצע תצפית ומעקב אחר המתלונן ורכבו. שלושתם שהו יחדיו בעמדת התצפית מספר שעות. שלושתם, החזיקו, נשאו והובילו את מטען החבלה שהוא נשק, בצוותא חדא בלא רשות על פי דין לעשות כן. אחד או שניים מן השלושה הצמיד את המטען לרכבו של יתח (בידיעה מלאה של האחרים וכחלק מן התוכנית העבריינית) וכך הפעילו יחדיו את המטען וגרמו לפיצוץ ברכב המתלונן. במובן זה, שלושתם פגעו במזיד ברכבו של יתח, באמצעות חומר נפיץ. המעשה בוצע בשעת בוקר תוך סיכון אנשים נוספים שבדרך, בעוד ילדיו של המתלונן עשו דרכם למסגרות חינוכיות. ברי, כי לנתון זה משמעות מחמירה. בנוסף, נאשם 2 נהג ברכב בהיותו פסול לנהיגה. הנזק שנגרם פורט בהרחבה לעיל, למתלונן נגרמו שברים בגופו והוא הובהל לטיפול רפואי דחוף שם אושפז למספר ימים. בנוסף, כתוצאה מהפיצוץ נפצעה א', בתו הקטינה של המתלונן, ונגרם לה חתך באצבע יד שמאל. נזקים נגרמו לרכבו של המתלונן ולרכב נוסף הסמוך לרכבו של המתלונן. כמו כן, נוצרו סימני הדף על הכביש ובסביבתו (מחסן פלסטיק סמוך). הנזק שעלול היה להיגרם ממעשיהם של שלושת הנאשמים יכול היה להיות חמור יותר, ולעלות חלילה בחיי אדם ופגיעה חמורה יותר בסובבים. שלושת הנאשמים הבינו היטב את השלכות מעשיהם והם יכלו והיו צריכים להימנע מביצוען של העבירות. הסיבה שהובילה אותם לבצע את העבירות, היא ברורה - "ביצוע פיגוע פלילי כחלק מסגירת חשבוניות בעולם העברייני".

לאור כל המקובץ, מצאתי לנכון לקבוע בעניינם של הנאשמים 3 ו-4 מתחם עונש הולם הנע בין חמש שנות מאסר לבין שמונה שנות מאסר לריצוי בפועל.

בעוד בעניינו של הנאשם 2 (נוכח עבירת הנהיגה בזמן פסילה) מתחם הענישה ינוע בין 62 חודשי מאסר לבין שמונה שנות מאסר לריצוי בפועל. הכול לצד עונשים נלווים.

מכאן, ראוי לבחון מהם העונשים המתאימים לנאשמים בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם 2

ברי, כי ריצוי עונש מאסר ממושך יפגע קשות בנאשם, ובבני משפחתו. בהקשר זה, לא התעלמתי מדבריי הסנגורים הנוגעים לתנאים המורכבים שבהם גדל נאשם זה; הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר נוסף, על כל המשתמע מכך; עברו הפלילי כולל הרשעות שעניינן בהפרעה לשוטר וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (כאמור במסגרת הליך המתנהל במקביל לתיק דכאן). באמתחתו עבר תעבורתי מכביד (המעיד לטעמי גם על התנהגות חסרת רסן במישור זה). כמפורט, נאשם זה הורשע כאן בגין עבירה שצורפה, שעניינה סיוע לגניבה. אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם זה.

הנאשם 3

כפי צוין, עונש מאסר ממושך יפגע קשות גם בנאשם זה, ובבני משפחתו (לנאשם שלושה ילדים קטנים כפי שפורט) בהקשר זה לא התעלמתי מדבריי הסנגורים הנוגעים לקושי הניבט מן היחס המופנה לנאשם זה נוכח העובדה כי הוא כבד לשון. הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר נוסף, על כל המשתמע מכך. עברו הפלילי עשיר. באמתחתו עבר פלילי וכן עבר תעבורתי מכביד (המעיד לטעמי גם על התנהגות חסרת רסן במישור זה). כאמור אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם זה.

הנאשם 4

ברי, כי ריצוי עונש מאסר ממושך יפגע קשות גם בנאשם זה, ובבני משפחתו. גם בהקשרו של נאשם זה קיבלתי את דבריי הסנגורים המלומדים הנוגעים לתנאים המורכבים בהם גדל נאשם צעיר זה. הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר נוסף, על כל המשתמע מכך; עברו הפלילי כולל עבירות בתחום הנשק והסמים. בנוסף על כך, באמתחתו עבר תעבורתי עשיר. כאמור אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם זה בהתייחס לשלושת הנאשמים דלעיל, סברתי שיש בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותם, לכלול בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); ותוך העברת מסר לעולם העברייני שהתנהגות דומה ומסוכנת שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

סוף דבר

מכאן, לאחר ששקלתי את כל השיקולים הדרושים לכך, מצאתי לנכון להטיל על הנאשמים את המפורטים להלן:

נאשם 2

(א) 70 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מאחר ונאשם 2 נדון במסגרת תיק תעבורה (נ"ב 6968-07-21 מיום 1.3.23) לעונש מאסר אשר רוצה בין התאריכים 1.3.23 - 30.9.23 במקביל לתקופת מעצרו בגין תיק זה. הרי, שימי המעצר שינוכו בפועל הם מיום 8.1.23 ועד 28.2.23 ובנוסף מיום 1.10.23 ועד למועד גזר דין זה.

עוד יוער, כי עונש המאסר לריצוי בפועל המושת כאן ירוצה במצטבר לכל עונש נוסף שהושת על הנאשם 2 בהליכים נוספים שהתקיימו במקביל לתיק דכאן.

(ב) 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות או עבירות בנשק מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין וכן עבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ לפי סעיף 454 לחוק העונשין.

(ג) 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה שעניינה בגניבה.

(ד) פיצויים בסך ₪ 25,000 לטובת נפגע העבירה אשר ישולמו ב - 25 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.11.24, ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מדי.

(ה) 24 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

נאשם 3

(א) 68 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מאחר ונאשם 3 נדון במסגרת ת"פ 3537-01-23 שבמסגרתו נוכו ימי מעצרו מיום 20.11.22 ועד ליום מתן גזר הדין בתיק שם (19.7.23), הרי שתקופת ניכוי ימים אלו חופפת את תקופת המעצר בתיק דכאן. משאלה הם פני הדברים הרי, שהעונש שמושת בתיק זה ירוצה במלואו ובמצטבר לעונש שהושת בתיק דלעיל.

עוד יוער, כי עונש המאסר לריצוי בפועל המושת כאן ירוצה במצטבר לכל עונש נוסף שהושת על הנאשם 3 בהליכים נוספים שהתקיימו במקביל לתיק דכאן.

(ב) 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות או עבירות בנשק מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין וכן עבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ לפי סעיף 454 לחוק העונשין.

(ג) פיצויים בסך 25,000 ₪ לטובת נפגע העבירה אשר ישולמו ב - 25 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.11.24, ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

נאשם 4

(א) 68 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

בתקופת ניכוי ימי המעצר לא ייכללו 45 הימים שבמהלכם ריצה נאשם זה עונש מאסר אשר נגזר עליו במסגרת תיק תעבורה 2375-04-22.

עונש המאסר המותנה בן 12 החודשים שהושת על נאשם זה במסגרת ת"פ 10941-01-20 (מחוזי נצרת) (טעת/9) מופעל כך ששלושה חודשים מתוכו ירוצו במצטבר לעונש המושת כאן והיתרה בחופף, זאת לנוכח הסכמת הצדדים כפי שהוצגה לפניי.

יוצא, אפוא, שעל נאשם 4 לרצות 71 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר כמפורט לעיל. עוד יוער, כי עונש המאסר לריצוי בפועל המושת כאן ירוצה במצטבר לכל עונש נוסף שהושת על הנאשם 4 בהליכים נוספים שהתקיימו במקביל לתיק דכאן.

(ב) 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה מסוג פשע שיש בה יסוד של אלימות או עבירות בנשק מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין וכן עבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ לפי סעיף 454 לחוק העונשין.

(ג) פיצוי 25,000 ₪ לטובת נפגע העבירה אשר ישולמו ב - 25 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.11.24, ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי

כעת, אעבור לגזור את דינו של הנאשם 1.

אזכיר, כי בניגוד לשלושת הנאשמים דלעיל הנאשם 1 הורשע בעבירה אחת שעניינה סיוע להיזק בחומר נפיץ לפי סעיפים 454 ו- 31 לחוק העונשין.

הערכים המוגנים בהם פגע נאשם זה עניינם בזכותם של אחרים לשמור על שלמות גופם, בזכותם לחיות חיים שלווים ובלתי-מופרעים ובזכות לקניינם; כן פגע הנאשם בערכים שעניינם בסדר הציבורי ובשלטון החוק. הנאשם להלכה ולמעשה סייע לשימוש בחומר נפיץ בקרבת בני אדם. מידת הפגיעה בערכים הללו היא ממשית.

באשר למדינות הענישה (המתייחסת גם לעבירות חמורות יותר - שאינן מסוג סיוע) ראו והשוו למשל: ע"פ 5995/11 בדראן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 14.10.12; ע"פ 723/19 שיינברג נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.3.19).

נסיונות ביצוע העבירה -

הנאשם 1 מצוי "במעגל החיצוני" (כמסייע) של ביצוע העבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ. בניגוד לשלושת הנאשמים האחרים, משמעות דברים זו, היא כי נאשם זה לא היה מצוי בגרעין התוכנית העבריינית ובמובן זה אינו שותף מלא ומודע (כמבצע בצוותא חדא). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 סייע לשלושת הנאשמים האחרים בכך שהעמיד לרשותם את דירתו ובכך ששלח לנאשם 2, באמצעות מכשירים סלולריים שהיו בחזקתם, תמונה של הרכב של יתח, וכן כתובות נוספות שבהן יתח עשוי להימצא. בעקבות ההודעות הנאשמים האחרים ביצעו תצפיות במקומות אלו. הנאשם 1 הבין היטב את השלכות הסיוע במצב דברים זה והוא יכול והיה צריך להימנע מביצוען של העבירות.

לאור המקובץ, מצאתי לנכון לקבוע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הולם הנע בין 16 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיונות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אציין, כי ברי שריצוי עונש מאסר ממושך יפגע קשות בנאשם, ובבני משפחתו.

בהקשר זה, לא התעלמתי מדברי הסנגורים הנוגעים לתנאים המורכבים שבהם גדל נאשם זה ולפציעות המלוות אותו וכן לפרשה שליוותה אותו ואת משפחתו בילדותו; הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר נוסף, על כל המשתמע מכך. עברו הפלילי של נאשם זה משמעותי, הכולל עבירות שעניינן בנשק וחבלה חמורה. אין בנמצא המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם זה.

גם בהתייחס לנאשם זה, סברתי שיש בנוסף לאמור לעיל, נוכח התנהגותו, לכלול בגדרי מתחם הענישה את השיקול שעניינו בהרתעת הרבים (בהתאם לסעיף 40 לחוק); תוך העברת מסר לעולם העברייני שהתנהגות דומה ומסוכנת שכזו אינה מקובלת במחוזותינו.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הדרושים, מצאתי לנכון להשית על הנאשם 1 את העונשים המפורטים להלן: (א) 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופת המעצר ינוכה יום אחד בלבד (24.1.23), שכן תקופת המעצר בגין התיק דכאן נוכתה במסגרתו של ת"פ 65980-12-17 (25.1.23 - 4.5.24), ומכיוון שמיום 4.5.24 מרצה הנאשם את עונש המאסר בדין התיק הנ"ל (ראו: טעת/6 ו - טעת/7). יובהר, כי עונש המאסר המושגת כאן ירוצה במצטבר לעונש שהושת בגין התיק דלעיל. כמו כן, עונש המאסר לריצוי בפועל המושגת כאן ירוצה במצטבר לכל עונש נוסף שהושת על הנאשם 1 בהליכים נוספים שהתקיימו במקביל לתיק דכאן.

(ב) 9 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה שעניינה היזק בחומר נפיץ לפי סעיף 454 לחוק העונשין.

(ג) פיצוי לטובת נפגע העבירה בסך של 8000 ₪ אשר ישולמו ב - 8 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.11.24, ויועברו לנפגע העבירה לפי פרטים עדכניים שיימסרו בידי המאשימה למזכירות. אי תשלום אחד מן התשלומים במועד יעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון מידי.

זכות ערעור כחוק
ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.